

3.2.2. *Retlige foranstaltninger*

3.2.2.1. *Udvalgets overvejelser og forslag*

Udvalget har foreslået, at der etableres en bemyndigelse til, at justitsministeren kan fastsætte regler om opbevaring af de autentiske akter, som indeholder de pågældende retsforskrifter, således at det sikres, at der uafhængigt af Lovtidende i elektronisk form eksisterer en eller flere papirudgaver af den udstedte retsakt.

Udvalget har fundet, at der – uanset at der stilles høje sikkerhedskrav til det elektroniske kundgørelses-system – bør tages højde for risikoen for, at de elektronisk opbevarede retsforskrifter slettes, på anden måde tilintetgøres, ændres eller manipuleres. Med henblik på at kunne håndtere sådanne helt ekstraordinære situationer har udvalget fundet, at det vil være hensigtsmæssigt, at der fortsat opbevares papirudgaver af alle retsforskrifter, der er omfattet af lovtidendelovens kundgørelsesordning. Udvalget har i den forbindelse fundet det naturligt, at den myndighed, som har udstedt en retsforskrift, er ansvarlig for at opbevare en papirudskrift heraf med henblik på at opnå en ekstra sikkerhed mod sletning mv. af den elektronisk kundgjorte retsforskrift.

Udvalget har peget på, at der allerede efter arkivlovgivningen findes en pligt for den ansvarlige myndighed til at opbevare autentiske retsakter, herunder originale love, som er vedtaget af Folketinget og stadfæstet af regenten med en ministers kontrasignatur, samt bekendtgørelser, som er undertegnet af f.eks. den ansvarlige minister med vedkommende embedsmands kontrasignatur. Disse autentiske akter kan opbevares i den relevante sag, som beror i det ansvarlige ministeriums arkiv, indtil den overdrages til statens arkiver efter arkivloven. Udvalget har henvist til arkivlovens § 8 og § 4 i bekendtgørelse nr. 591 af 26. juni 2003 om offentlige arkivalier og om offentlige arkivers virksomhed.

Der henvises til afsnit 5.2.3.2 i betænkning nr. 1464/2005.

Udvalget har herudover overvejet, om der med etableringen af Lovtidende i elektronisk form som den autoritative kundgørelsesordning skabes et behov for en nødkundgørelsesordning med henblik på at sikre, at lovgivningsmagtens og forvaltningens kompetence til at udstede generelle retsakter ikke hindres, f.eks. som følge af systemnedbrud i Lovtidende i elektronisk form.

Udvalget har imidlertid ikke fundet, at der med etableringen af Lovtidende i elektronisk form som den autoritative kundgørelsesordning i sig selv skabes et behov for en nødkundgørelsesordning. Udvalget har i

den forbindelse lagt vægt på den opfattelse, at det vil være teknisk muligt at etablere et kundgørelses-system med et sikkerhedsniveau, der lever op til det niveau, som må kræves for kundgørelsesordningen for retsforskrifter, der er omfattet af lovtidendelovens kundgørelsesordning, jf. herved pkt. 3.2.1.1 ovenfor.

Der henvises til afsnit 5.2.3.1 i betænkning nr. 1464/2005.

3.2.2.2. *Justitsministeriets overvejelser og forslag*

Justitsministeriet kan tilslutte sig, at der af de af udvalget anførte grunde bør etableres en hjemmel til, at justitsministeren kan fastsætte regler om opbevaring af de autentiske akter, som indeholder de retsforskrifter, der kundgøres i Lovtidende.

Der henvises til den foreslåede § 1 a, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 1.

Endvidere er Justitsministeriet enig med udvalget i, at der med etableringen af Lovtidende i elektronisk form som den autoritative kundgørelsesordning ikke i sig selv skabes et behov for en nødkundgørelsesordning.

Det bemærkes i den forbindelse, at lovtidendelovens kundgørelsesordning vil kunne fraviges, hvis der ved lov udtrykkeligt fastsættes en anden kundgørelsesmåde enten for loven alene eller med fremtidig generel virkning. Der vil således, hvis en helt ekstraordinær situation skulle opstå, f.eks. på grund af længerevarende systemnedbrud i Lovtidende i elektronisk form, ved lov kunne etableres en særlig kundgørelsesordning.

3.3. *Afskaffelse af muligheden for at undtage visse retsforskrifter fra kundgørelse i Lovtidende*

3.3.1. *Gældende ret*

Lovtidendelovens § 2, stk. 2, 2. led, indeholder hjemmel til, at det ved kgl. anordning kan bestemmes, at visse grupper af ministerielle bekendtgørelser (anordninger) ikke indføres i Lovtidende, men at der i stedet kundgøres i overensstemmelse med forskrifter, som meddeles af vedkommende minister. Det følger videre af bestemmelsen, at det i den forbindelse kan bestemmes, at en kommune skal afholde udgifterne til kundgørelsen af den pågældende bekendtgørelse, hvis bekendtgørelsen kun berører den pågældende kommune og derfor kun skal kundgøres inden for kommunens område.

Undtagelsesbestemmelsen blev indført ved lov nr. 467 af 14. december 1923.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, jf. Rigsdagstidende 1923-24, tillæg A, sp. 2973 ff, at baggrunden for undtagelsesbestemmelsen var, at Lov-